

SZERKESZTOI IRODA:
Közép-utca 21. szám. (Postaépület) hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordva
Egy évre 16 frt. Negyedévre 4 frt.
Hónapra 8 frt. Egy hónapra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

KIADÓ - HIVATAL:

Kolozsvár, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK

Egy cenzimetryni tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyitottéri cikkek

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A németek nagy napja.

Nagy napot ünnepelt tegnap Németország. Kilenczvenéves ag uralkodója a jubileumát tartá. A fényes ünnepélyre összegyűltek Európa összes uralkodói, ki személyesen, ki képviselője által. Berlin városa ünnepi díszítéssel magára. Lobogók lengették a házakon, örömtias emberek vették körül a császári palotát, hová fényes csapatokon vonultak fel a diszküldötségek s magukkal vitték a legjobb kiválóságokat.

Vilmos császár volt az ünnepélyek központja. Öreg ember már. Idősebb, mint ez a század, mely tanítja volt dic-öséges pályafutásának. Kilenczvenének nem egy világraszóló eseménye fűződik ahhoz a pályához, melyet az a boldog ember megfutott.

A gondviselés különös kegyelme kivételes sorsot juttatott a részébe. Nem csak hosszú és boldog élettel áldotta meg, hanem fényes szerepet juttatott neki a világtörténelemben is. A német egység az ő uralkodása alatt vált bevezetett alkotássá.

Enek a világtörténelmi eseménynek az ő személyes szerencsés szolgálata részben forrásul. Ő maga tén a sajtó és politikai bölcsessége segítségével nem lett volna képes e nagy műnek létesítésére, de a gondviselés oly lángelmét adott oldala mellé, a ki az ő uralkodói nagyságának prestige-je alatt a legmerészebb politikai műveleteket hajtott végre s tervezte az újabbakat.

Kilenczven évet élni még a közönséges embereknek is nem kis feladat; kilenczven évet élni egy nagy nemzet uralkodójának: az már olyan esemény, a melyre nincs példa még eddig a világ történelemben. Vilmos császár az a szerencsés és kivételes halandó az eddig élt uralkodók között, a kinek nem csak a hosszú élet örömei, de az uralkodói pálya összes dicsősége részül jutott.

Akkora szerencsével — mint ő — az eddig letelt idők uralkodói közül egy sem dicsekedhetett. Ezért hálát adhat a kegyes gondviselésnek. És a tegnapi napon bizonyára le is számolt ezzel a hálatartozással. Az ég is kegyes volt hozzá, s nem tagadtuk: az is igyekezett nem csak népével, hanem olykor az egész világgal szemben is a kegyesség erejét gyakorolni. A német egység megteremtését megelőző nagy hadjárat óta az ő személyében egyesültek Európa békéjének összes

biztosítékai. Az ő személye képezte az összekötő kapesot a háborúk réme és a béke anyala között. Európa népeinek azért is van okuk részt venni a maguk jó kívánságaikkal a német nemzet örömmünepén, mert az aggastyán, kinek trónját tegnap üdvözlő küldötségek vették körül, tartotta vissza eddigél a hatalmasságokat újabb európai bonyodalmak felidézésétől. Ezért a népek csak hálával vehetik ajkakra az ünnepelt császár nevét.

Nagy dolgokat művelt ez a szerencsés ember. Egy jogar alatt egyesítve a szétszórt németseget: örökhálára kötelezte le maga iránt első sorban a német nemzetet. Az ő uralkodói érdemei azonban túlterjednek a saját birodalma határain. A mit ő teremtet, az nem csak saját népének vált javára: hasznait érezhette Európa nem egy nemzete.

Nem a napi krónikásoknak, hanem a jövő idők történetíróinak lesz feladata érdemileg méltatni azokat az uralkodói cselekedeteket, melyeket az öreg Vilmos végzett. Mi, kik nem egy ténynek közvetlen hatásai alatt állunk, itéletünkben már csak e miatt is befolyásolva vagyunk, már pedig történelmi jelentőséggel bíró események mérlegelésénél a pártatlanság és elfogulatlanság a főtevényező, ezért nem is szólnunk hozzá azokhoz a politikai alkotásokhoz, melyek az ő uralkodása alatt létesültek. A ma élő nemzedék amugy is ismeretes annak a pályának főbb mozzanataival, melyet Vilmos császár megfutott. Az az aggastyán ma nem a bírálat, hanem az ünnepelés tárgya. Ma még csak hozsonna illeti ezt a tiszteletre méltó ősz embert és nem kritikai elemzés.

Eljön az idő, a mikor a legilletékesebb fórum, a világtörténelem leszámol az ő cselekedeteivel is.

Mi ez idő szerint csak érzelmeink és nem a bonczolgotó elme utmutatásai szerint vegyülünk a német birodalom népeinek ünneplő sokaságai közé. Bámuljuk a gondviselést, mely ily kivételes sorsot juttat a maga kiválasztott emberei számára, s bámuljuk a népeket is, a kinek sorsát a gondviselés ily formák között fűzi össze egyes emberek sorsával.

Van-e okuk a németeknek fényes ünnepet tlni agg császárjuk jubileuma alkalmából — azt nem kérdjük, a felelet ugys benne van az ünneplés tényében. Van-e oka Európa népeinek hozzá szegődni az ünneplő német nemzethez; erre nézve is tájékozunk a nap eseményei. Nekünk magyaroknak köz-

vetlen hasznunk ugyan minosen abból, ha a német nemzet a maga uralkodójának kilenczven éves jubileumát nemzeti ünnepé avatja, s ha mi is részt veszünk az ünnepükben, tesszük főképp azért, mert egy ember sorsa, kit a gondviselés minden kegyével felruházott — a mi érzelmeinket is természetesen hozza mozgásba.

Ha a természet örökrendjével összefér az, hogy egyes emberek milliók sorsát határozzák meg, ha a népakaratnak és az egyének önrendelkezési jogának szabadsága az emberek iteletere szerte jogszertűen korlátozó egyes embereknek akarata által — akkor mi is azt mondjuk: teljes jogcímre van Vilmos császárnak megkövetelni, hogy a világ is hódolattal vegye körül trónját akkor, midőn az ő nemzete ünnepel. Ez okból kívánunk állandóságot annak a műnek, melyet ő alkotott meg.

Lesz-e a jubiláris ünnepségnek Európa népeit érdeklő politikai fontossága — arról még nem adhatunk számot. A táviró még nem hozta hírét oly mozzanatoknak, melyek politikailag is érdekelhetnék a nemzeteket. De aligha csalódunk, ha feltételezzük, hogy a Berlinben ez alkalomra összegyűlt hatalmasságok megragadják az alkalmat arra, hogy az ünnep politikailag is emlékeztetéssé tétessék.

Mi — eltekintve minden politikai vonatkozástól — szívesen kívánunk áldást a németek agg uralkodójának hátra lévő napjaira.

— n.

Politikai hírek.

Hegedüs Sándort fölzölítették, hogy vállalon jel ltséget a budapesti-józsefvárosi kerületben; ő azonban nem fogadta el a jelöltséget s maga helyett Vasi Imrét ajánlotta. Így tehát Kolozsvár I. kerületében a kormánypart jelöltje Hegedüs Sándor lesz; Ábrudbánya part válogatbat szabadon a konkurrensok között.

Az illyefalvi (Háromszék) kerület ellenzéki választói gróf Bethlen Gergelyt öhajták jelöltnék fölkérni. Nem ismerjük a gróf elhatározását, de ha vállalkozik e kerület képviselőletre, gratulálhat magának a székekység, hogy e buzgó és elyszilárd férfiú meggyőződésére bízhatta parlamenti képviseltetését.

Európa békéje. A német császár születésnapjának ünnepé alkalmából minden irányból bekés jelek érkeznek, mintegy elismerésül, hogy a császár születésnapja a legszébbben egy ünnepelhető meg, ha e nap egyszermind Európa békéjének vá-

lik ünnepévé. A fejedelmi gyűlekezet, mely holnap a császár körül csoportosul, egész Európa közakarátat tanúsítandja, hogy a béke fentartassék, Ausztria-Magyarország, Olaszország és Németország szövetsége Európa békéjének legfőbb biztosítékát képezi. Nincs kizárva, hogy a három császári hatalom egymáshoz való viszonya is, ezuttal tisztázva lesz és szilárdulni fog.

Németország és Oroszország. Az orosz hivatalos lap legújabb számában az orosz hírlapok közleményei ellen fordul, melyek a Németország és Oroszország között fennálló viszonyt kedvezőtlennek állítják. A hivatalos lap nevezetesen, 1886. december 3-iki határozott kijelentésre utal, mely szerint a két ország között fennálló viszony aggodalomra legesekélyebb okot sem szolgáltat. Azon orosz hírlapokkal szemben, melyek a ruszcsuk kivégzések óta a tulhajtást és a pártoskodást annyira viszik, hogy a ruszcsuk kivégzéseket a német kormányt és annak bolgárországi ügynökait akarják teletölteni, megjegyzi a hivatalos lap, hogy e lapok eljárása hátrás a méltatlansággal, és hogy az ily eljárás, különösen midőn híjával vannak minden bizonyítéknak, nem egyeztetendő össze oly lap méltóságával, mely önmagát becsüli. Az orosz kormány értesülései a legutóbbi bolgárországi eseményekről egyenes ellentétben állanak a szóban lévő hírlapi közleményekkel.

A képviselőházból.

Budapest márcz. 22.

Elnök a mult ülés jegyzőkönyvének hitelesítés után bemutatja a miniszterelnök 1009. E. M. sz. átiratát, mely szerint az 1887. évi allami költségvetésről szóló törvényjavaslat ő felsége által, Budapesten 1887-ik évi márczius hava 19-ik napj n legkegyelmesebben szentesített, mint ez idei XII. t. cz. az „Országos törvénytár” utján f. évi márczius hó 20-ik napján kihirdetett, s ezen törvénycikknek a legfelsőbb szentesítési záradékkal ellátott eredeti példánya, az országos levéltárban helyeztetett el.

Jelenti továbbá, hogy Tomcsányi képviselő sürgős interpellációt jegyzett be.

Következik a közügybi bizottságok által rendkívüli katonai övintézkedések költségeire megszavazott 52 500 000 frtnyi hitel Magyarországra eső részének fedezéséről szóló törvényjavaslatnak harmadszori felolvasása.

A ház többsége elfogadja a törvényjavaslatot és így az, alkotmányos tárgyalás végett, a főrendiházhoz fog átküldetni.

Következik a képviselőház kisebb fizetésű hivatalnokai és szolgáinak drágasági pótlék engedélyezése iránti kérvénye tárgyában a gazdasági bizottság jelentése.

Csávossy Béla előadó kéri a házat, határozza el, hogy a házban alkalmazott azon tisztviselők, kiknek fizetése a 1000 frtot nem haladja, és a szolgák ez évben is drágasági pótlékban részesíttessenek.

A ház elfogadja az előadó javaslatát.

Következik Tomcsányi László interpellációja, mely következőleg hangzik:

A budapesti magyar kereskedelmi bank

aláírási felhívást tett közzé kibocsátandó községi kötvényeire és ezeket prospectusában ugy tünteti fel, mintha azok miniszteri engedéllyel, árvapénzek befektetésére is minősítve lennének.

Miután ily nem kötvények az 1887. évi XX. t. cz. 295. szakasza értelmében árvapénzek befektetésére nem alkalmasak, tisztelettel kérem a t. belügy-illetőleg pénzügyminiszter urat, vajjon kiadott rendelete értelmében, a budapesti magyar kereskedelmi bank, aláírási körlevelének jelzett irányban való közzétételére jogosítva volt-e?

Az interpelláció kiadatik a bel- és pénzügyminiszternek.

Pártélet.

— Helfy jelöltsége. —

A szegvári kerület függetlenségi párti kijelölőgyűlése márczius 20-án fényes sikerrel folyt le. A pártgyűlés Mindszenten délelőtt 11 órakor kezdődött a 48 as kör tágas udvari helyiségében, hol mintegy másfélezerre tehető lelkes polgárság jelent meg a képviselőjelölés ünnepi tényének megjelésére.

A szegvári kerület függetlenségi pártja ez alkalomra Justh Gyula és Enyedi Lukács képviselőket hívta meg, kik hazafiás készséggel engedtek a polgárok kívánságának. Maasburg Sándor br., a kerületi függetlenségi párt elnöke, gyengélkedése által akadályoztatván a gyűlésen való megjelenésben, levélben fejezte ki azt, hogy az intéző bizottság eljárását helyesli és magáévá teszi.

A gyűlést a mindszei függetlenségi párt jeles és fáradhatatlan elnöke Tazy Endre ügyvéd megnyitván, közfelkiáltással elnöké, Rácz András a szegvári 48 as kör kitűnő és töretetlen elvhűségű elnöke jegyzőnek megválasztván, — a mindszei függetlenségi párt egyhangulag és óriási lelkesedéssel jelöltül Helfy Ignácot, a függetlenségi párt egyik vezértagját kiáltotta ki.

A szegvári és fábiani választók nevében Fekete Nagy Ferencz jelentette ki szép beszédben, hogy ők is lelkesedéssel sorakoznak Helfy zászlója körül. Enyedi Lukács vázolta a jelölt kiváló tulajdonságait, biztos reményének adott kifejezést, hogy a kerület választói lankadhatatlan buzgalommal és elvhűséggel biztosítandják a győzelmet.

Majd Justh Gyula fejtegette tartalmas beszédben a párt elveit jó tanácsokkal látta el a polgárokat a választási küzdelem vezetésére. Mindkét beszéd nagy lelkesedést keltett és szüntelen éljenzéssel fogadtatott. Délután 4 órakor a szegvári népházban tartott meg hasonló fényes eredménnyel a kijelölő gyűlés. Itt is az egész község népe

AZ „ELLENZÉK” TÁRCAJA.

1887. márczius 23.

Dávid Ferencz,

mint

János Zsigmond fejedelem udvari papja.

Írta: Boros György.

II.

A kolozsvári unitárius templom keleti oldala mellett egy nagy követ tart gondos őrzet alatt a kegyelet. A hagyomány szerint ez a nagy kő a Torda-utczában az egyetem épület előtti térfelől éjszakai szegleténél vagy a Torda-utca külső végén állott. Dávid Ferencz a gyulafehérvári vitaközlősről jött hazafelé. Népes hívei várva várták, hogy hallják az eredményt. A Torda-utczában meglepték. Ő e köre állott s onnan szólott. Szavára a lelkesedés a népet, a nép ötlet ragadta el s vívte a piacon templomba, hogy aztán ott győzze meg őket ama nagy igazságról, hogy csak egy az Isten. A város lakossága unitárius és Dávid Ferencz az unitárius vallás Péterévé lett.

Hogy a kolozsváriak megtéréséről szóló eme hagyomány ne tünjék fel meszeszerűnek, regyük figyelembe, hogy „akkori napokban — mint a krónika ír mondja — hallottál volna egész Erdélyben minden helyeken a köznépnél sok esztelen disputációt és pártolódást: talun, városban, étel, ital között, este reggel, éjjel és nappal, praedikátoroktól és praedikáló székéből, sok káromlásokat és módnélküli való kárpálódásokat a két re-

ligio, ugymint a calvinista és ariana religio valótól disputálást hallottál volna.” Erdélyorsz. tört. Tára, kiadták gróf Mikó és Nagy-Ajtai Kovács I.

A kedélyek fel voltak izgatva rendkívüli módon. Mindenki várta, leste a történeteket s szerencsés volt, a ki azt a hangulatot felhasználhatta, a gondolatnak tápot s a kedélyeknek nyugalmat adhatta. Az unitárius vallás sikere kétségtelenül szerencsés volt, s hogy a népet sem érthette egészen elkészületlenül bizonyítja az, hogy a következő 1569-ben Nagyváradon a nép kedvéért magyar nyelven tartják a vitaközlést s hogy a hat napig tartó vitaközlés hatása alatt 3000-en lettek unitáriussá.*

Ugyanaz az év örökölte meg a Dávid Ferencz szónoki munkásságát egy kötet predikációival, melyet ő maga adott ki Gyulafehérvárra, a fejedelem János Zsigmond által felállított nyomdában. — Ez a könyv feleltet becses, s egyetlen állandó maradványa a Dávid Ferencz papi munkásságának. Becses nemcsak azért, hogy alkalmat nyújt megtudnunk, hogy ezelőtt háromszáz esztendővel mi volt a szerepe a szókésznek, milyen volt a viszonya a papnak és híveinek, hanem becses azért, mert ajánló levelében feltárja előttünk az író lelke gondolatait és szíve érzelmeit a magok közvetlenségében. Az ilyen maradványoknak már csak azért is öröndenünk kell, mert oly kevés eredeti adatunk van e korból, hogy még azt sem lehet biztosan tudnunk, hogy

mi lehetett a pap feladata a fejedelem udvarában.

A fejedelemhez szóló önvallomások ezek: „Az én hivatalomnak tiszti és rendi szemem előtt forgott együgyűképpen. Az Istennek igazságát a mint megérthettem, igyekeztem praedikálni és Felséged eleiben trjesztienem. Es ez főképpen az oka amiért Praedikátorom első részét az atya Istennek esmeretiről és az ő fiáról a Jézus Krisztusról Felségednek ajánlani akartam, hogy egyebek és láthassák minemü tudományt hirdettem. Vallom pedig, hogy a vetélkedésnek kezdetiben a mint praedikáltam, ugy akartam kinyomatnom, hogy méltán senki ne vádolhasson, hogy különben praedikáltam is különben nyomattam volna ki. Miképpen ezért eleitől fogva az igazságunk szeretője voltam, azonképpen ennek utánna is az akarok lenni és Istennek tiszta igéjét követni. Ha pedig valamiben megcsalhatottam volna, a kik Istennek igéiből igazabbat mutatnak, megköszönöm és követni őket nem szégyellem.”

Oly nagy a különbség a vallásos élet mostani békés világa és a haroz amaz ideje között, hogy alig tudjuk elképzelni. Az a mi most mint vallási közöny dermeszti életünk, akkor mint romboló vihar összejárt a legelrejtettebb helyek utolsó rejtékét is, s felrázott és igazalomba hozott kedélyt és sívét. Mindenki kereste az igazságot, s mindenki harozott a maga igaza mellett.

Az a hatvan praedikáció, melyet Dávid Ferencz kiadott, a lelki állapotok és a vallási kérdések hű tükré.

A három eszméről: Istenről, Jézus Krisztusról és a Szent Lélekről szólnak a beszédek. A fő eszmét, hogy nincsen több Isten hanem csak egy, mindenki magának vallotta annyira, hogy az egység szónoka meglepészik hat beszédet küldni arról, vagyis éppen annyit mint a pap hivatásáról. Nyolcezt közül a szent lélekről, míg ellen 36 beszédben tárja hívei elébe a Jézus Krisztusról való tanítását. Ezek a számok nyilván mutatják, hogy a reformatio egység és háromság kérdése mennyire a Jézus Krisztus istensége vagy nem istensége kérdéséről függött.

A beszédek tartalmából azt lehet következtetni, hogy legtöbbet 1566—1569 között írt.* Ez az időszak volt szónoki dialal és reformatori működése fénykora. Ez volt egyszersmind az unitarismus hódítási ideje. Dávid Ferencz, ki már 1569 óta az egy Isten hívők püspöke mindent meg tett ebben az irányban, a mit eléggé bizonyít, hogy három esztendő alatt 13 műve jelent meg.

János Zsigmond ki még csak 39—40 éves, koránál fogva nagy jövőt ígért az eddig elért eredménynek, de neki kevés idő volt ígérve még. Betegeskedni kezdett, s 1571 meghalt. A fejedelem választás nem kedvezett az unitariussoknak, mert az unitarizmus Békés Gáspár helyett a katolikus Báthori István választatott meg. Dávid Ferencz a fejedelmi papságot elvesztette, s ettől kezdve egészen Kolozsvár lett székhelye.

* V. S. Jakab E. Dávid Ferencz Emléke.

helye. Irodalmi munkássága csökkent, mert a saját szabadság békébe veretett. Egyházában tekintélye nagy volt, s ez Blandratának nem tetszett. Megkezdődött az a fondorkodás a mely börtönbe vetésével végződött.

Redfern János végrendelete.

Elbeszélés.

Angolból: Amica.

(Vége.)

— Szeretett leányom! volt-e valaha embernek áldottabb gyermeke mint nekem? De a Constance halvány arcán nem volt vidámság midőn az ajtón kilépett, a lépcsőn felment, s a fényesen világított szalon mellett elhaladva saját boudoirjába lépett, hol a tűz világától mérsékelt sötétségben, az óra ketyegésén kívül teljes osond volt, és ő a kétségbeesés nyugalmával várta végzetének az óráját.

Az óra ütése három negyed kilenczet jelzett; a folyosón léptek közeledtek; egy negyed órával előbb jött mint mondá. Ah, mit ért ő ezzel? Csak tizenöt percet kevesebített a kínos függőben létet.

Az ajtó megnyílt, a szobában volt; de Constance nem mozdult, még a fejét sem fordította arra. Lépései közeledtek, előtte térdelt, és ő még most sem nézett rá; ekkor egy hang, de nem a Markham hangja a nevé robogott.

— Constance!

Most már oda nézett, egyenesen a barba szemek mélyébe nézett, s hallgatta azt a kedves hangot, mely a legédesebb zene volt előtte a világon, hallotta ő szavakat rebegni. — Constance, édes angyalom ismét az enyim vagy; most már nem választ el bennünket semmi egymástól.

egyakartall Helyi megválasztására tölrekazik.

A b. gyula i függetlenségi és 48-as párt hétfőn népes közgyűlést tartott s azu a párt orsz. képviselő-jelöljévé egyhangulag Hejőssy Ottót, a vármegye volt főjegyzőjét s népszerű és tekintélyes ügyvédet kiáltotta ki.

Dicső Szent-Mártonból a következő felhívást tettük: Az országgyűlési képviselőválasztások a 3 évi cycus lejárlával, vagyis folyó évben újabb mezejtendők lén, a törvényhatóság részéről e célból igényelt előleges tanácskozási foganatosítása, valamint a képviselőjelölt személyére vonatkozó megállapodás végett folyó hó 27-én d. e. 10 órakor Dicső-szentmártonban a megyei székház tanácskozó szobájában megtartandó értekezletre Kis-Küküllővármegye alsó kerületének tisztelt választó közönségét és a községi küldötteket többek megbízásából van szerencsénk ezenel meghívni a egyszersminy felkérni, hogy a jelzett időben értekezleten minden pártkülönbőség nélkül résztvevni sziveskedjenek. Dicső-szentmárton 1887. évi március hó 18-án. Szilvárs Sándor, alsó kerületi választó. Gyárfás Lajos, alsó kerületi választó. Pekry Sándor, alsó kerületi választó.

A kiegyezés.

A főrendiház egyesült hármas bizottsága közelebb tárgyalás alá fogja venni a képviselőház által a múlt évben elintézt kiegyezési törvényjavaslatokat, nevezetesen a vám- és kereskedelmi szövetség, valamint a bankszabadalom megújításáról és a vámtariffa módosításáról szóló előterjesztéseket, miután az osztrák képviselőház mindezen törvényjavaslatokat már elintézte s azok az osztrák urakháza részéről is előreláthatólag még a husvéti szünidők előtt meg fognak szavaztatni.

Az osztrák képviselőház által a bankszabadalmon foganatosított módosítás nem okoz nehézséget, miután az osztrák kormány az elnézetben van, hogy az eredeti szöveg az urakháza által restituitálni fog s azután a képviselőház részéről is megszavaztatik.

A vámtariffára vonatkozólag a magyar kormány azt fogja javasolni, hogy a főrendiház vegye elő ugyanazon — lapunkban már részletesen ismertett — módosításokat, melyek az osztrák urakháza vámbizottsága a plennak elfogadásra proponál.

Miután a mint a „Bud. Corr.” hallja, az osztrák kormány készen nyilatkozott a szász-törvénynek a magyar miniszterium részéről javasolt módosítását elfogadni, illetve egy erre vonatkozó előterjesztést a czukoradótörvényjavaslatról egyidejűleg az ősi ülés-szak folyamán a parlament elé hozni, meg van annak lehetősége, hogy az egymással összefüggésben álló kiegyezési előterjesztések még a jelen ülés-szak folyamán bemutatathassanak még azon valószínű esetre is, ha maga a két quótaküldöttség nem is jutna pozitív megállapodásra.

Csakis ha ezen előterjesztések még a jelen ülés-szak folyamán törvényerőre emelkednek s a quóta a legközelebbi tíz év véglegesen meg lesz állapítva, esnek el egy kiegyezési provisorium szükségére, a vám és kereskedelmi szövetség, valamint a bankszabadalom megújításáról szóló törvényjavaslatok aztán 1888. évi január 1-én, az új vámtariffa azonban esetleg már 1887. évi júl. 1-én lépnek életbe.

Az a három hét mi Joyce Constanceot annyira megviselte, Wilfredtől is épen oly fájdalmasan télt el. Joyce ur-ak az a kérdése hogy „mit tud dolgozni?” különböző és változatos alakban, ha nem is szavakban állott előtte.

„Ainslie ur, ha fiatalabb volnál.” „Ainslie ur, ha tanulmányaid képesiténének valami munkára” ezek voltak azok a szavak, melyek folytonosan füleiben csengtek, s lehagydolag hatottak kedélyére.

Három heti folytonos munka keresés után kénytelen volt elismerni, hogy semmi biztos alkalmazásra nincs kilátása. Csak egy nyílt volt előtte; családi ügyvédjének Parker urnak a befolyása által egy a fővároshoz közel levő tanodába a classici literatúrát tanítani.

Tehát, miután más állomás nem nyílt előtte a Workham tanodában felajánlott helyet szándékozott elfogadni; s ugyanazon este midőn Constance sok küzdelem után elhatározta az atyját megmenetni, ő is a Parker irodája felé vette az útját, tudatni e derék uri emberrel, hogy ő viszont a Workham tanoda igazgatójával tudassa, hogy hajlandó magára vállalni azt a felelősséget, hogy az ifjuságot a latin és görög nyelv tudományában oktassa.

Ez bizony nem volt valami fényes kilátás; és Wilfred azzal a ösztönszerű hajlammal, hogy az elkerülhetetlen rosszat minél tovább halassza egy kissé később jelenkezett a Parker ur irodájában.

Valóban oly késő volt már, hogy midőn az ajtón kopogtatott, attól félt, hogy az ügyvédet bár mily szorgalmas volt az, nem találja ottan. De bizony Parker ur ott volt; Azonban még is történt valami szokatlan dolog, az öreg ur elaludt!

E hallatlan eseménynek az volt a következménye, hogy midőn Wilfred a szobába lépett, ottan a tűz világát kivéve teljes sötétség volt. Midőn az ajtó kinyílt Parker ur felretent álomból, s a tűz világánál megemerte lámpáját.

Házasbályok revíziója.

Budapest márc. 22.

A képviselőház házasbályainak revíziója tárgyában kiküldött bizottság Tisza Lajos gr. elnökle alatt tartott mai ülésében felvitatott az összehatellenségi bizottságnak a házhoz intézett előterjesztését, melyben a házasbályok revíziója alkalmával az összehatellenségi esetek elbírálására vonatkozó rendelkezéseket is átvizsgálatni kéri. Az összehatellenségi bizottság felszólítandónak bátoroztatott a kívánt módosítások megjelölésére s arra, hogy a midőn ezek tárgyalatni fognak, egy-két tagja által képviseltesse magát a házasbályokat revídió bizottság ülésén.

Ezután tárgyalás alá vette a bizottság a ház bíráló bizottságainak alakítása tárgyában Horváth Lajos által beadott indítványt.

Irányi azt tartja, hogy ha a kérvénynyel megtámadott választások fölött a ház bizottságai itélnek, semmi alakban sem biztosítható a részrehajlatlanság. További garanciák szükségessé tehet, miért is indítványozza a szőlő, hogy a megválasztott képviselő megbízó levelével együtt sajátkezüleg írt nyilatkozatot tartozik benyújtani, mely szerint becsülete állítja, hogy azon célból, hogy rá szavazzanak, vagy ne szavazzanak, senkit nem vésztetett, nem etett vagy itatott, nem fenyegetett, ilyesmivel senkit meg nem bízt, egyháznak vagy intézeteknek ily célból adományt nem tett s a törvényekben tiltott dolgot nem cselekedett, s abba, hogy megvesztegetés, etetés, itatás vagy megfélemlítés történjék, nyíltan vagy hallgatólag bels nem egyezett.

Tisza Lajos gr. figyelemzett előtte szöveget annak következményeire a társadalom téren, hogyha valaki ily nyilatkozatot állít ki, s ellene kérvény adatik be, mely a nyilatkozatban foglaltakkal ellentézőt igyekezik bizonyítani s így egyenesen becsületeben támadja meg az illetőt.

Csernyátony szerint ezen indítvány minden irányban a megválasztott képviselő elleni vexációk számára nyitná meg a tért.

Bánffy Béla gr. a korteskedéseknek csak egy nemét lája befoglalva ezen indítványba, mely nem terjed ki a teljesíthetetlen ígéretekre, a felekezeteknek egymás elleni usztására stb. Pedig a korteskedési eszközök igen gyakran még inkább megméltelyezik a népet.

Tibád helyesli az Irányi indítványának intencióját, de feleltre néhének tartja ebben az irányban valami garanciát találni. Szóló az indítványt kiadatni javasolja az albizottságnak azon célból, hogy próbáljon meg ez irányban garanciákat hozni javaslatba.

Tisza miniszterelnök előre boosátva azt, hogy ha az etetés itatás külön emlitik fel, éppen oly precizióval rá kellene mutatni a büntető és választási törvényekben tiltott más cselekményekre is, megjegyzé, hogy az ily nyilatkozásra rálo kötelezés azt eredményezné, hogy akárhány tisztességes ember nem tenné ki magát annak, hogy mások az ő neve alatt a fennemlitett dolgok valamelyikét elkövessék; míg mások, a kik nem ily skrupulosusok, minden nehézség nélkül alávetnék magukat e kötelezettségnek, ilyesmivel s általában a választási visszaélésekkel szemben szőő abban keresi a garanciát, ha kimondatik, hogy valahányszor ily vádak indokoltan előhozhatók, a vizsgálat minden esetben elrendelendő.

Horváth Lajos utal arra, hogy Irányi indítványa a legtisztább fűrásból származik.

zott s így megérdemelve legalább annyit, hogy véleményadás céljából kiadassék az albizottságnak. Foglalkoznia kellene az albizottságnak a legalis választási költségnek — nyomtatványok, zászlók stb. — szabatos körülírásával is.

Irányi indítványa fontolás alá vétel-céljából kiadatott az albizottságnak.

A bizottság áttét ezután Horváth Lajos indítványára.

Császári jubileum.

Berlin, márc. 21.

A császári jubileum ünnepélye alkalmával a főváros lakossága reggel óta nagy tömegben hullámkzik az utcákon. Az idő bár egy kissé hideg, de azért derült.

A legnagyobb tömeg volt észlelhető az „Unter den Linden”-be torkoló utcákon. Maga a Linden, a Hohenzollernok e diadal útja, az egész napon át sűrű embertömeg által volt beledve. Szakadatlanul hajtottak udvari fogatok az uton, melyek fejedelmi személyeket vagy az állam méltóságait szállítottak.

Az operatér-n, Nagy Fligyes szobra előtt a császári palotával szemközt a nép-tömeg mozdulatlanul állt s csupán egy-egy fejedelmi személy vagy egy-egy zenével felvonuló csapat megjelenésekor volt észlelhető mozgalom a tömegben. Így történt, midőn dében megjelent a román királyi pár. A szép román királyné a trónörökös-nővel oldalán hajtatott fel s szívesen köszöntéssel fogadta a nép élénk üdvözlését.

Öt követte egy másik kocsi-ban Károly román király a trónörökös-sel. A királyi vendégek, mielőtt lakosztályukat fölkeresték volna a kastélyban, rövid látogatást tettek a császárnál.

Midőn a palotát elhagyták, a tömeg tartós éljenezésben tört ki s rövid idő múlva megjelent a tömeg előtt a császár alakja, melyet ismételt üdvözléssel fogadott a nép. Perczekig tartott ez a tüntetés, midőn a császár teljes egyenruhában megjelent az ablak előtt s a tömeg rázendített: „Heil dir im Siegeskranz”-ra. Az ily pillanatokban természetesen az egész forgalom megakadt.

A felvonuló fogatok megálltak, maguk a benyúlók kendőjüket lobogtatták, a publicum fölállt a kocsi kerekére s mindenki éltette a császárt. Megható látvány volt, midőn az őz uralkodó a rivalgó tömeg előtt hajlongott s élénk köszöndulatokkal adott kifejezést örömeinek. Delután két órakor a császár szokott sé akocsiszást megtette. A delután folyamán az idegen hatalmak képviselői mentek a császár üdvözlésére. Különösen meglepte a tömeget a török küldöttség megjelenése Goly pasa és az őz Ali Nisemi pasa vezetésével mell-től, továbbá a kínai küldöttség és a pápa követe Galimberti bibornok.

A császári palotában öt órakor családi lakoma volt, melyen az összes Berlinbe tartózkodó fejedelmek részt vettek.

Berlin márc. 22.

Tegnap este a tanulók által rendezett fáklyásmenet, melyen az összes német egyetemek és főiskolák, mintegy 3000—4000 képviselője vett részt, a legfényesebben sikerült. A rendezők hosszú sorban zászlókkal, a palota előtt foglaltak állást. A császár pár, a második föld-zinti ablaknál állva fogadta a nagyszerű tüntetést. A tanulói bizottság elnöke München-ben, a császári ablak elé lovagolt és óriási lelkesedéssel „Hoch kiáltások közt éltette a császárt, a dicsőséges csatákban győzedelmes

uralkodót, a hazának szeretett atyját, a német törzsek egyesítőjét, az ország határainak megvédőjét és mint a világbeke megöröztjét. A császár mindenfelé meghajtott magát. Az erre elénekelt néphymnus a császár álva hallgatta végig. A fáklyásmenet alatt a császár folytonosan köszöntött. A bir-dalmi cancellar pilótája előtt a fényes tüntetés ismétlődött. Bismarck Herbert és Rautau gróf a menetet az ablaknál várták.

A dörgő „Hoch” kiáltásokra megnyitak a palota ablakai és a cancellar üdvözölte a tiszt-lgő tömeget. A törzskari épület előtt megújultak a tüntetések hol a tömeg Molikét éltette. A felállított sátrak előtt téren az égő fáklyák összehordattak és a „gaudeamus” dal rázendítés mellett várták a szurkalmálya legesét.

A fáklyás menet tartama alatt a rendezők közül néhányat magához hivatott az ög császár és örömeinek és köszönetének adott kifejezést a tüntetésért. Igen örövend — egy mond a császár — ama sz-llemnek mely a mai ifju-ágot átlengi; sokat remél az academi-i tanulóktól, mert az idők és viszonyok komolyak. A császár a birodalmi gyűlés feloszlását is érinté, mint olyant melyre csak kényszerűségből határozza el magát.

Erre a császár a megjelent rendezőket egyenkint bemutatatta magának, tudakozdván azok születési helyéről, tanulmányairól, hogy hányad évesek, kik mely egyesületnek tagja s illetőségükről.

A császárnő hasonlólag személyesen fejezte ki köszönetét. Dacára annak, hogy százezrekre menő közönség hullámozott az utcákon a rend sehol sem zavartatott meg.

Március 15-ike.

Münchenből írják: 1848. március 15-ikének emlékét a müncheni magyar egyet kegyelel tel ünnepelte meg. — Vendégekül a „Lengyel emigránsok” és a „Lengyel tanulók egylete” képviselőitben min egy 30-an jelöltek meg. Az ünnepély kezdetén Szági Adolf elnök szép emlékeztetőt tartott, melyben az 1848—49-iki eseményeket főbb vonásaiban vázolta, utána Czeiler István Petőfi „Tilpa magyar”-ját szavalta. Az ünnep-többit részét lelks beszédek és hazafis dalok éneklése képezte. Igen meghatotta az ünnepő magyarokat az a meleg rokonszerv, a melyet a lengyel vendégek ez ünnepélyen a magyar nemzet irányában tanúsítottak. Több pohárköszöntő volt, melyekben éltették hazánk nagy fiát Kossuth Lajost és a többi életbe levő 48-as honvédeket. Az ünnepélynek csak a késő éjjeli órákban volt vége.

Tisza földvár hazafias polgársága az ünnepi színtől piactéren gyűlt össze a nagy nap megünneplésére, melyben főzse jutott a városi ipartestületnek. — Miután a dalárda a „Szózat”-ot elénekelte, ifj. Helmezi Károly, a kib-n a polgárak közbizalma és szeretete öszpontosult, félkérésre határos és szépen eladott alkalmi beszédet mondott. A közönség a jeles szónokot zajosan megélejezte. Este az ipar-egyesület helyiségében sikerült társasvacsorát mondak. Elsőnk ifj. Helmezy Károly szözlott, a házra írtve poharat. Végé Pál, a polgári kör elnöke — és Molnár Dániel ifj. Helmezy Károlyt éltette. Tereb Gyula ev. ref. lelkész indítványára gyűjtést rendezt a társaság az „erdélyi-részi magyar közművelődési egyesület” javára. Mondtak meg áldomást: Cs. Katona János, ifj. Tóth Gábor, Szijj Károly, Acsay Ferenc, Acsay Lajos, Köles Lajos stb.

Ungvári város és Ungmegye intelgő közönsége is megünnepelte márc. 15-ét az által, hogy az ungvári dalárda által rendezett dalestélyen részt vett. Az országosan jelesnek ismert dalárda a következő darsabokat énekelte: „Hymnus”, „Talpra magyar”, népdal egyveleg Szentimaytól, „Honvédek csatadala”, népdalegyveleg Lávnyi Ernőtl, S.ózat. Továbbá programmon kívül a Kossuth nótát „Korona” szálló nagyterme zsufolásig telve volt válogatott közönséggel. Az estély emelkedett hangulatban folyt le. A közönség a Szózatot álva hallgatta. Az ünnep után táncozra perdlit a fiatalok. — Feltűnt, hogy a közös hadserg tisztjei közül egy sem volt jelen az ünnepen, noha a rendezőség mindezt gondosan került, a mi érzékenységet érinthehet volna. Mint beszélők, napiparancsban tiltottak meg nekik a részvételt.

A beregszászi polgári kaszínó már 20 év óta minden évben kegyelettel szokta megünnepelni március tizenötödikét. Az ünnepély az idén sem maradt el, sőt felülmuta az előbbi években rendezett ünnepélyeket az által, hogy özsze volt kötve a Kossuth Lajos arcképének leleplezésével s látogatottság tekintetében is ez volt eddig a legsikerültebb ünnep, a melyben a beregi ref. lelkész karból sokan, valamint Beregszász hazafias polgári szép számmal vettek részt. Az ünnepet az „Oroszlán” szálloda nagy termében tartották. A terem falán föl volt függesztve Kossuth Lajos arcképe babérral és nemzeti színű szalagokkal körülveve s leborítva zöld fátyollal. A beregszászi ref. egyház dalárdájának éneke után Kóródy Sándor árvazéki ülnök s a kaszínó elnöke nagy hatásu alkalmi beszédet mondott, s a beszéd közben a képről lehullott a lepel. A szép képet Bajáth Lajos rajztanár festette fény kép után. A pohárköszöntők sorát Kóródy Sándor nyitotta meg, ki ékes szavakban a hazát éltette, Kallós Tiyadar beregszászi

ref. lelkész Kossuthért emelt poharat, Pragyterdy Károly aseres, Beregszász hazafias polgáraiért. Mondtak még felköszöntőt: Uray Imre, Kósa Barna, Horthy Gyula, Benő Gusztáv, Bartha Ödön, Kóródy Sándor. Ezután üdvözlő táviratot intéztek Kossuthhoz. A vidám hangulatban levő társaság csak hajnal tájban oszlott szét.

Zürichben is megünnepelte ottani magyar egyesület a nagy nap évümulóját. Az ünnep a szózat éneklésével kezdődött, mely után Schor Lajos egyeleti elnök mondott szép alkalmi beszédet. Majd ismét Székely Árpád titkár szözlott 48-diki vér nélküli forradalomról. Ezután hangverseny volt, melyben Bejczy Ernő, Zsoldos Elek, Bier és Tabéry Armin vettek részt. Az ünnepet Kölcsey himnuszának éneklésé zártá be.

Apró dolgok.

VI.

Kolozsvár, 1887. márc. 23.

Mikor még a csillogó szemű kis Marcellnak lakott szomszédunkban az öreg Gáborné, akkora legény voltam, mint az öklöm. Verekedő csepp voltam, urait csak úgy tudott otthon fogni édes anyja, ha ágyra fektetett.

Május elején akkor mégis kiszöktém a fogásból, s a kert palánk hajlásához lapulva ügytem a hótana zenét, mely lármás indulóval masírozott oda az utcánkon. Hajrá! sokan virgócz inasok táncoltak a zene előtt, s megnyiták körül az ablakokat, a hol végig harsogott az induló.

Megnyitá a Gáborné ablaka is, s kinézett az öreg asszony. Hideg, szomorú arca volt akkor. Szemei nyugodt tekintettel tapadtak az elhaladóknakra, s szigorú komolysággal rém. Gondoltam ekkor ha én most egy nagyot kiáltanék, valjon esodálkoznék ez az öreg asszony, ki sárkány szigorról óri leánygyakor is ilyen megvett nyugodalommal nézte a Furca asszony. Valami érte; de mi? Hanem akkor gazemberek motoszkáltak a fejemben, s nem oltkodtam.

Jött Marcellka, ki csinos, sugár kis leányka, épen olyan verekedő csepp, mint én. Uram, lássad, szel sok gyenge fellelő leperg sárgulva a fákrl, ki metten csepek többször összeverekedünk, s én vagy kétszer hagytam magamon az ütletek. Marcell két esztendővel fiatalabb volt ugyan, de magasabb, többet mutatott, s ez elég volt, hogy ne kegyelemen fehér bőrének. Lármáztam, vítezi rohanságot rendezte szőke, hullámos haja ellen, ő pedig visított élesen, s egy fűrészes reszelo.

És futottak az évek sebesen. Megesapott az élet hidegebb levegője, s megakoptak a lelkek tiszta kristálykái itt is — ott is. Megéreztem a szállógó port, s fecsegő madárnak tem tartani a passitát. Megtanultam hallgatni és tanulmam számítani. Ne fecsegen a madár, mert meg hallják, s tanuljon számítani az agy, mert megapokos, practikus emberek, kik dolgaik után leselkednek. Gábornét megcsalta az ar. Ah! hasznaltam ber volt egész életében, de csinos, sugár ifjú egyez Szegény asszony drágán fizette meg, hogy az ő flet a város legdelibb férfa. Valahol külföldön arug immár tizenegy esztendője — ha él. Talán él meghalt, nagyon nehéz bizony teste felelt a föld... Megtanultam, hogy e zört vizgázsa édes ap Marcellkát olyan szigoruan. Nem akarja, hogy a sorsára jusson, s csufja legyen annak a sok embernek utánna lesnek: búsul-e, s leánya után: haret-e már?

Istenem! már nem tudom mi volt. Valami szat gondolat valami nehéz, fekete dologot. Mindem látam Marcellt, ki szép lett, fiatal és kíváncsú. Szemekkel, melyekben ártatlan, kis leányos féltékenység csillogott, s a következő pillanában heves asszony lán, mely perzel, s kielétsli a vért. Én mindem virágot kapott valahonnan, üzenetet valakitől és de nnap vigan, dévajul kacagott valamért. Már nem dom igazán, hogy történt, mert én semmit sem lát. Fu tottak az idők sebesen, — meghidegültünk egy iránt mind a ketten. Már nem verekedünk és nem kostunk a mezőkben. Marcell másokkal kísértetgát haza a varrdból, s csak ritkán találkoztunk.

Olyankor nevetve mutatott távozó kísértésem. — Nézd a bolondjaimat. — Te vagy a bolond. — Azt hiszed? — Tudom.

Lustán megvonta kerek vállait, s elment tartottam vissza egyetlen egyszer sem. Nem mutattörténetet lefelé guruló körül, fehér lilomról, sem mirevaló cifra pillangók lesnek.

— Minek? — Az igaz. Lássad uram, ostonaság bele kap sors kerekébe, mely elíti a mentő kart.

Minap hideg, szelcses idő járt. Összegyűltünk szomszédunk udvarán, s onnan temetőbe kísértük immoru asszonyt. Meghalt szegény öreg Gáborné. Annaravatalon is hideg volt és szigorú, mint egész élet. Önkenytelenül körül néztem a leány után, mely szágra intsem, mint régen; de Marcell nem intett sza titkon. Nem volt ott. Hónapok óta egyedül öreg asszony. Egyedül sirt, egyedül imádkozott.

Sokan kísérték. — A piaczon pedig mindig áthatóltunk ezzel a gényes temetéssel, az utca sarkon karsu delmárlantottam meg a temetés néző emberek között.

Hideg érintést éreztem valahonnan. Oda akatugrani és megragadni karját, hogy felszisszenjen. Eg térdre löktem, hogy fölbe kiáltssam: — „Gábnél innen!”

Ah! eszeveszett gondolat volt. Hiszen nincs be igazán semmi különös. Történet az egész, közönségnalmas történet a fehér lilomról melyet megtalált cifra pillangók, s azzal vége.

Marcell lidúttóte szeméit s a földre nézett, r o s volt a föld.

Sár... Istenem! szegény kis bolondom.

Fusio: confusio.

Támadt egy eszme, mely méltó arra, hogy tes-tet öltösn. Ez eszme: a vin szépitő egylet által kitűzött eszme. Nag szabásu programmal megindult és létesít

Sz. 271—1887.

186. (1—1)

Pályázat.

A helybeli kir. javító-intézetnél rendszeresített orvosi állásra ezennel pályázat nyitattik. A kinevezettnél kötelességei lesznek:

1. Az intézetet rendes egészségügyi viszonyok között minden napon — az igazgató részéről meghatározandó órában — egyszer, szükség esetében azonban többször is meglátogatni.

2. A növendékek orvosi kezelésén felül még a munkavezetők, felügyelők és szolgák esetleges gyógyítását is külön díjazás nélkül teljesíteni.

3. Az intézet iskolájában kéthetenként egy órán át az egészségtanból népszerű főlo vasást, illetve előadást tartani.

A tiszteletdíj addig, míg a növendékek száma 40-re emelkedik, évi 200, szóval kétszáz, azon túl pedig évi 250, azaz kétszázötven forint.

A kellően felszerelt folyamodványok — az igazságügyi m. kir. miniszter úrhoz czimezve — **1. évi április hó 20-áig** nyújtandók be az alulírt igazgatósághoz.

Kolozsvárt, 1887. március hó 22-én.

A kir. javító-intézet igazgatósága.

TAVASZI IDÉNY.**BUKOVSKY LAJOS****FÉRFI-SZABÓ ÜZLETE**

Kolozsvárt, belmonostor-utca 1. szám, plébánia palota.

Van szerencsém a n. é. közönség igen becses figyelmét egészen ujonnan berendezett raktáromra fölhívni.

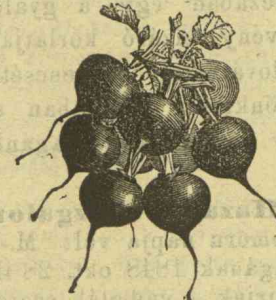
Nagy választékban vannak **hazai szövetek**, ugyancsak **angol és francia kelmék** a legújabb mintákban; bevásárlásaimat személyesen tettem és miután ezt nagyban eszközöltem, azon kedvező helyzetben vagyok, hogy minden megrendelést a legjobban, nagyon jutányos árak mellett, pontos időre elkészíthetem.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve

Kiváló tisztelettel

BUKOVSKY LAJOS.

Angol és francia szövetek.

NAGY SZÖVET-RAKTÁR.**Legjobb minőségű****vetemény-, virág- és gazdasági magvak**

kaphatók

TAUFFER FERENCZ utódánál,

Kolozsvárt, belközép-utca 6-ik szám.

133. (13—60)

A BORSZÉKI**világhírű gyógy- és élvezeti savanyuvíz üzlet****HIRDETÉSE.**

Páris, Trieszt, Bécs, és Budapest arany- és ezüst-érmekkel ki-tüntetve.

Fürdőidény: Junius 15-től szeptember 15-ig. Gyorskocsi összekötés, Sz.-Régeni posta és távira állomás helyett.

A borszéki fürdő- és ásványvíz üzlet igazgatósága közhírré teszi, hogy felsőbb hatóságiintézkedés folytán a jövő 1887. év január hó 1-étől kezdve az ide vonatkozó miniszteri rendeletnek megfelelő új alaku ásványvizes üvegeket fog forgalomba bocsátani.

A új üvegek 1.4—100 és 0.5 liter űrtartalommal bírnak, színök sötét tenger zöld, arányos-hengeralakban, közepmagasan ki-emelkedő nyakkal, felső részén 4 mm széles gyűrűvel ellátva. Az üveg fenekén „Borszék” lenyomat olvasható, minden üveg az érme lenyomatát, a Főkút fényképét, a vegyelmézést és gyógyhatányt tartalmazó kétszín: fekete és piros nyomású czimkével lesz ellátva, fehér czimkupakkal leszorítva „Borszék savanyuvíz” körirattal és közepén egy fenyőfa alakjával.

A fennebbiek szerint kiállított üvegek ásványvízzel megtöltve és ládába csomagolva alábbi ár szerint számíttatnak:

1 láda 50-es 1.4 literes helytt a gyárnál	7.— forint	1 láda 50-es 1.0 literes helytt a gyárnál	6.50 forint
1 „ 25-ös „ „ „	3.60 „	1 „ 25-ös „ „ „	3.30 „
1 „ 28-as „ „ „	4.30 „	1 „ 50-es 0.5 „ „ „	5.30 „

Nagyobb megrendeléseknél megfelelő % leengedés, kedvezménye nyújtatik.

A fürdőintézet és ásványvíz-üzlet körébe tartozó tudakozódások és megrendelések a Borszéken helytt székelő fürdő- és ásványvíz-üzlet igazgatóságához intézendők.

Borszék, 1886. december hó.

Fürdő- és ásványvíz-üzlet igazgatóság.

767 [25—*]